

נחל'י נצח

י"ל ע"י מוסדות כרמל'ב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 767
פרשת מטות תשפ"ב

ר"ח	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
20:54	20:17	19:02	ירושלים
20:52	20:19	19:19	תל-אביב
21:55	20:20	19:13	חיפה
20:52	20:17	19:19	באר שבע

דבר ראש הישיבה

נפילה

שלשה שבועות של הכנה לתשעה באב • בשונה מאבלות על מת, האבלות היא לפני תשעה-באב ולא לאחריו • מדוע? • תשעה באב הוא ירידה תלולה • ובכל זאת, דווקא שם מתגלה האור!

נפילת השכינה, כעין חורבן הבית, ולכן עלינו לבכות יחד עמה ולהתאבל על גלותה.

דווקא אז

אך יש להבין, שבליקוטי הלכות (הלכות השכמת הבוקר) כותב רבי נתן שהעניין של חצות הוא עניין של מציאת הנקודות טובות, אם כן לכאורה זו סתירה לדבריו שחצות היא נפילת השכינה?

אך הפירוש הוא, שכתוב בפסוק (שיר השירים א, ה): "שחורה אני ונאווה", כי כשיורדים למטה למטה ונחרב בית המקדש, או בנקודת חצות שזו נפילת השכינה, ואין ירידה יותר גדולה מזו, מאותה נקודה רק יכולים לעלות מעלה. לאחר שירדנו למקום הכי נמוך בתשעה באב, דווקא אז מתגלה הנקודה הטובה המוצפת ומשם רק יכולים לעלות. ולכן בתשעה באב נולד המשיח, כי הירידה מתהפכת לתכלית העלייה, ומתגלה בחינת הנקודה הטובה שלא ניתן לפגום בה.

ולכן גם כשאומרים "תיקון רחל" בחצות, שהוא מזמורים ופיוטים של בכייה על החורבן, מיד בסיומו קמים, בבחינת "העליה תכלית הירידה", כי כל הירידה שאנו יורדים היא כדי לעלות מעלה חזרה.

ולכן עיקר התיקון חצות באמת הוא "תיקון לאה", ששם מדבר יותר ממזמירות וניגונים, שזה בחינה של

מציאת הנקודות הטובות.

הדרך לט"ו באב

ולאחר שבעה ימים מתשעה באב זוכים לט"ו באב, שנאמר עליו בחז"ל (תענית פ"ד מ"ח) "לא ניתנו ימים טובים לישראל כט"ו באב ויום הכיפורים", ובמשך שבעה ימים מאז ט' באב, בכל יום נכנס מקיף אחר, שהוא התיקון שלאחר השבירה, וביום האחרון נכנס המקיף השביעי זוכים לט"ו באב.

עוד מובא בגמרא (מכות כד, ב) בעניין זה, שחכמים ראו שועל נכנס לבית קדשי הקדשים ובכו, ורבי עקיבא שחק. שאלוהו חכמים מדוע שוחק? השיבם עד שלא נקיימה נבואתו של "ציון שדה תחרש" דאגתי שמה לא תתקיים הנבואה של "עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים", אך כעת כשנתקיימה נבואת הפורענות שוב איני דואג, ותתקיים גם הנבואה הנחמה. השיבו לו חכמים: "עקיבא ניחמתנו, עקיבא ניחמתנו".

לומדים מכך שהנקודה הפנימית לא נפגמה, ואדרבה, מתוך הירידה הגדולה שבימים אלו נזכה לגאולה השלמה במהרה.

מדוע ה' נתן לנו את שלושת השבועות לפני תשעה באב? הרי בדרך כלל רק לאחר שנפטר מישהו יושבים שבעה, והיה צריך קודם כל שיהיה תשעה באב ולאחר מכן שלושת השבועות!

התירוץ הוא, שה' נתן לנו את שלושת השבועות ואת תשעת הימים כי צריכים להתכונן לירידה הגדולה שבתשעה באב. אם היינו נופלים בפעם אחת לא היינו יכולים לקום חזרה, לכן ה' נתן לנו את שלושת השבועות שבהם אנו מכינים את עצמנו בכל יום על ידי אמירת תיקון חצות ושאר מנהגי אבלות.

ולכן בחודש אב יש יותר מנהגי אבלות מחודש תמוז, כי אסור לאכול בשר ולשתות יין וכו', וזה גם כן חלק מהירידה שיורדים בהדרגה, כי הירידה בתשעה באב היא מאוד גדולה.

לא מושל בבהמה

ועל גודל הירידה בתשעה באב מבואר בספרים הקדושים, שלכן הולכים בתשעה באב בלי נעליים, כי כתוב בגמרא (שבת קכט, א) "לעולם ימכור אדם אפילו קורות ביתו ויקנה מנעלים לרגליו", והסיבה לחשיבות נעילת נעליים, כי כאשר אדם לא הולך עם נעליים יש לפחד שמא יאחז בו הנחש, כי באדמה יש את שליטת הנחש

מאז חטא עץ הדעת, ולכן צריך נעלים להפריד בינו לאדמה [ולכן ביום כיפור אין פחד ללכת יחף, כי לנחש אין שליטה ביום הקדוש]. אך בתשעה באב לא הצלחנו לבטל את אחיזת הנחש, אז לכן לא הולכים עם נעליים כי זה כולו אחיזת הנחש.

עוד ראיתי בספר ששואל שלאורה אנשים היום הולכים עם בתשעה באב עם נעליים נוחות מגומי, ולפעמים יותר נוחות ממה שהולכים באמצע השנה... למה מותר ללכת עם נעליים יותר נוחות, ורק נעלי עור אסור בתשעה באב?

ומתוך שיש ארבע יסודות: דומם צומח חי ומדבר, וכל אחד שולט על זה שתחתיו. הצומח שואב את כוחו של הדומם [האדמה] וגדל מכוחו, החי [בהמות וכו'] אוכל את הצומח, והמדבר שולט על החי ומשתמש בו לכל צרכיו [כמו צמר וחלב] ואף שוחט אותו לאכילה, פושט את עורו ומעבד ממנו נעליים. בתשעה באב אנו בכזו דרגה נמוכה, שאיננו מרגישים שבכוחנו לשלוט על בעלי החיים ולשחוט אותם ולהשתמש בעורם, ולכן איננו משתמשים עם נעלי עור.

ובאמת רבי נתן כותב שגם בשעת חצות זו שעת

להזמנות:
02-6289761
052-7679638

ספרו החדש
של הרב'ת שמואל
שטרן שליט"א

שביל חדש
נפתח אל הלב

דיבורים מחוללים שינוי

כאן עצרתי מלשאול, והוריתי לו לקום ולבקש סליחה מעצמו. הוא פתח עלי זוג עיניים, והגיב בגמגום: "מה הרב מתכוון?". ואני עונה לו בפנים רגועות: "תקום בבקשה, ותנצל בפני עצמך על שזלזלת ביכולת שלך!". הוא לא האמין למשמע אוזניו, אני לעומתו לא המתנתי והוריתי לו שיד ימין תלחץ את יד שמאל ותגיד סליחה! הוא מסתכל עלי, רואה שאני רציני בכוונתי ונאלץ לעשות את המוטל עליו...

לאחר מכן שאלתי אותו שאלה קצת יותר קשה והוא ידע לענות עליה, כך הוכחתי לו שיש לו יכולות, אלא שמרוב ייאוש הוא לא היה מודע להם! מה אומר לכם: בסוף אותה שנה, הילד הגיע לצינונים בין 90% ל-100%!

השם אוהב אותי?!

סיפור מרטיט נוסף: לפני מספר שנים הלכתי להתבודדות בשדה, והבחנתי בבחור שנראה מאותם המכונים "נער נושר" אשר היה נראה מאוד אומלל. החיליתי לדבר בפני חבר שלישי על גדלות השם יתברך, עד כמה הוא אוהב כל יהודי באשר הוא ושכל יהודי הרי כבן יחיד וכו'. הבחור ישב והאזין מהצד תוך כדי שהוא מתקרב אלי, ואז הוא פנה אלי בשאלה: "זה נכון מה ששמעתי ממך? האם השם אוהב אותי בכלל?". אמרתי לו "בוודאי ובוודאי, ה' אוהב אותך כמו את כל הילדים שלו".

הוא פתח זוג עיניים ואמר לי: אני לא ידעתי שה' יתברך אוהב אותי! מעולם לא אמרו לי דבר כזה!..." והמשיך: "הייתי כבר ב-11 מוסדות עד עכשיו, ובכל מקום שנכנסתי נגיש אלי האחראי ודיבר איתי שיחת הכנה למוסד - שאשתדל לא לקלקל אחרים במוסד... מעולם לא אמרו לי משהו חיובי, ועוד רצו שאצליח? שה' אוהב אותי זהו חידוש מופלא בעיני!". כמוכן שהקשר בינינו נמשך והייתי לו לעזר בהרבה מצבים קשים ביותר בחייו האישיים.

יש מסר משותף לשתי הסיפורים הללו: התלמיד שלא שמע ממחנכו שהוא יכול באמת - לא היה מסוגל להתרומם, וכשהשתכנע שהוא יכול הוא אכן הצליח! וכך גם בסיפור השני: כשהבחור הנושר הבין מכולם שהוא לא יוצלח - הוא המשיך בדרך זו ביתר שאת, ולהיפך, כשראה שמאמינים בו - הוא התרומם לגבהים!

ה' יעזור ונזכה להשתמש עם כוח הדיבור להעלות את ילדנו תלמידינו בדרך הנכונה, אמן.

עולם החינוך, עיקר ההצלחה היא באמירת המשפט הנכון, בזמן הנכון, לאדם הנכון. המשפט הלא נכון או במקום הלא נכון יכול להרוס ולהזיק משמעותית.

ידועה אמרתו של רבי נתן מברסלב ז"ע, שהוא מאוד חושש לדבר חיזוק והתעוררות, כי יש בן אדם שצריך לקבל חיזוק וברגע שנתתי לו נזיפת התעוררות הרגתי אותו, וכן להיפך: מי שצריך דיבורי התעוררות ואני חיזקתי אותו ועודדתי אותו - אני הורס לו את עבודת השם. צריכים לשקול כל מילה לפני שהיא נאמרת, ובעיקר מה לא צריך להיאמר!

אמר פעם אחד מגדולי המחנכים בדור הקודם: מפני מה אנשים נכשלים בחינוך לדיהם? וענה - כי הם לא יודעים לבלום את הפה כשצריכים. כמו שמוכן לכל בר דעת שלא נעלה על כביש ראשי עם משאית ללא בלמים, קל וחומר שלא ניכנס לעולם החינוך ללא מעצורים!

וכך זה גם בפן החיובי. לדיבור יש כוח מחולל פלאות ממש. מילים טובות ומחמאות הן לא רק נותנות תחושה טובה [שגם זה חשוב מאוד], אלא יוצרות רצון אצל המקבל לאמץ את המחמאות שנאמרים לו. וכן"ל בפן השלילי: אם נסביר לילד כמה הוא לא יוצלח - הוא הראשון שיאמין לזה ויפעל ברוח הזאת, והתוצאות מי ישורם.

לכן עלינו לשקול את מילותינו במאזניים, ואם כבר לטעות זה רק בפן החיובי... גם אם נחמיא יותר מדי, וודאי זה יזיק פחות ממילים קשות וגערות לא-נכונות. מה גם שמעטים הם המקרים שדיבור טוב הוא בטעות.

תתנצל בפני עצמך

אספר שתי סיפורים שמראים כיצד דיבורים מחוללים שינוי אדיר, במובן השלילי ובמובן החיובי:

מתוקף תפקידי הגעתי לת"מ מסוים לבחון ילדים. אחד המלמדים נגיש אלי ואומר לי: "ישנו תלמיד אחד שאין מה לנסות ולבחון אותו, הוא לא ידע בכלל!". אני לא הגבתי וקראתי לי למשרד את אותו תלמיד, וכבר בכניסה לחדר התלמיד מבהיר לי בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים: "כבוד הרב, אני לא יודע שום דבר!". אני מחייך אליו ועונה לו "שאלתי אותך אם אתה יודע? שב בבקשה!".

פתחתי ושאלתי אותו שאלה על גבול הגיחוך, והוא כמוכן ידע לענות.

רבי נחמן יעניק לך ולילדים שלך, חוזק נפשי והעצמה...

סוד הביצה והלוז

עצמותי!!!... גם כי אזעק ואשוע - שתם תפילתי! הייתי שחוק לכל עמי... השביעני במרורים הרווני לענה...

אך כשזה מגיע ל"ואומר אבד נצחי ותוחלתי מה", מיד הוא מזכיר לעצמו: "זאת אישבי אל ליבי על כן אוחיל - חסדי ה' כי לא תמו!!!".

אני לא יכול להעתיק לך את כל הפרק, אבל תפתח שם בפרק ג' ותראה אלו מילים מתוקות ומיוחדות שהנביא כותב בתקוותו האיתנה להשם, למרות שסביבו מוטלים גופות נפוחי רעב שמתו ואפילו לא זכו לקבורה. הוא מתאבל בצורה נוראה, אך כשהוא כמעט אומר כביכול "אבדה תקותי" - הוא מיד מתנער וזועק בקול גדול: "געוואלד! אין שום יאוש בעולם כלל!".

לכן אנו אוכלים ביצים בסעודה המפסקת, כי אסור לשכוח שגם כאשר אנו על הרצפה ועינינו לא מפסיקות לזלוג דמעות- אבלות על החרבן הנורא, עדיין אנו יודעים שיש נחמה, יש לוז שלעולם לא נרקב, יש תקווה לאחריתך ושוב בניס לגבולם.

ועוד משהו על הביצה:

תתפוס את הביצה, תסובב אותה לשני הצדדים, ותראה שצד אחד שלה עגול יותר, מה שנקרא בהלכה "כד", והצד השני חד יותר. כך נראית

ביצה של עוף כשר, צד אחד כד והשני חד. אם תראה ביצה שהיא עגולה לגמרי או חדה משני הכיוונים - היא מגיעה מעוף טמא.

לומר לך: הרשעים יכולים להיות עגולים לגמרי, דהיינו לבכות כמו אָבֵל על העולם העגול שתמיד לרעתו, או להיות חדים לגמרי, דהיינו לשנן את הפה כחרב ולשמוח כל החיים.

יהודי לעולם לא כך. גם כשהוא שמח הוא לא שוכח מבית המקדש ומיום הדין, וגם כשהוא עצוב, בתוך כל "בין המצרים" ו"תשעת הימים", הוא יודע: "חסדי השם כי לא תמנו, כי לא כלו רחמי!".

(ליקוטי הלכות ביצים ה)

שבוע שעבר קראנו בהפטרה על ירמיהו הנביא שראה במחזה הנבואה מקל שקד, לרמוז שה' שוקד לעשות את הרעה.

תוספות במסכת בכורות (ח, א ע"ש) מציג עובדה מסקרנת: מאז שהשקד מוציא פרחים עד שנגמר פריו - עוברים עשרים ואחד יום, ובכך השם רמז לירמיהו על 21 הימים של "שלשת השבועות" אותם אנו חווים כעת.

ואם תשאלו איך תוספות בבכורות הגיע לענייני לבין המצרים? זה עניין צדדי. הגמרא שם מונה את זמן ההתפתחות של בעלי חיים וצמחים שונים, ואומרת שהתרנגולת מייצרת את הביצה במשך 21 יום, וכך גם אילו ה"לוז". תוספות רק מצטט שיש אומרים שאלו הם השקדים שצומחים במשך 21 יום, כאמור.

רבינו הקדוש בליקוטי מוהר"ן (תניינא ס' פה) מביא את דברי הגמרא, ומסביר שלכן אוכלים ביצים בסעודה המפסקת, כי היא כנגד 21 יום של בין המצרים.

הוא מוסיף ואומר שהלוז הוא סמל התקווה והנחמה, מאחר ועצם ה"לוז" נשאר באדם אף לאחר המוות וריקבון הגוף, וממנו הגוף יחזור וייבנה בשעת תחיית המתים.

רבי נתן לומד את הדברים, וממש מתקשה: נראה מדברי הגמרא ומדברי רבינו שהלוז והביצים הם אותה בחינה, שניהם רומזים על הנחמה; אז למה אוכלים ביצים בסעודה המפסקת של תשעה באב, באחד הרגעים העצובים ביותר? באותו זמן אנו ממש לא מתנחמים!

אממה, בדיוק כך זה עובד! אתה לא יכול לבוא לנחמה בלי להצטער מאוד על החרבן, ואתה לא יכול להתאבל בלי לזכור שאנחנו מקוים לגאולה שהכל יתהפך לטובה ולאור.

תראה את הפסוקים באיכה, איך הנביא מתמרמר ובוכה על הצרות הנוראות שסבבו אותו ואת עמו: אני הגבר ראה עני בשבט עברתו, בילה בשרי ועורי, שיבר

לצעירי הצאן

יתרון האור - מן החושך

היְיִדָּה בתשעה באָב היא מאוד גדולה, אַךְ דּוֹקָא כשיוֹרְדִים לְמִטָּה לְמִטָּה וְאֵין יְיִדָּה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזּוּ, מֵאוּתָּה נִקְדָּה רַק יְכוּלִים לְעֵלוֹת מְעֵלָה. לְאַחַר שְׁאֵנו יוֹרְדִים לְמִקּוּם הַכִּי נִמְוֵךְ בְּתִשְׁעָה בְּאָב, דּוֹקָא אִז מִתְגַּלְהַ הַנִּקְדָּה הַטּוֹבָה הַמְצַפֵּנָת וּמִשָּׁם יְכוּלִים רַק לְעֵלוֹת!...

מתוך מאמר ראש הישיבה

לא רוצה לדעת

4 שנים לפטירת רבי שריה דבליצקי זצ"ל - שב"ק ב' אב תשפ"ב - ב' אב תשע"ח

רבי שריה? ורבי שריה לא יודע איך מפייסים?
הגר"ש סיפר לו את מה שקראתם עד כעת, וסיים:
"הספר נמצא אצל יהודי שאינני רוצה לדעת מיהו, כי
אינני רוצה להיכשל בלשון הרע. הכי פשוט היה להתקשר
לאותו גאון ולספר לו כי כלל לא ידעתי ששלח לי את ספרו
והוא לא הגיע אלי, אך אז שוב יהיה זה לשון הרע באזני
הגאון על השליח שמעל
בתפקידו".

סיים הגר"ש: "החלטת,
שעדיף שאשאר נזוף ואותו
גאון ימשיך לכעוס עלי,
מאשר לעבור על איסור
תורה של "לשון הרע".

המקורב התפעל
מהחשבון המדוקדק של
הגר"ש, וזה הצטרף אצלו
לעשרות דוגמאות של
דקדוק קפדני במצוות
הבורא.

• • •

עברה תקופה קצרה,
ולאותו מקורב נודע כי
קרובו מתעתד לעבור
ניתוח. מאחר והתפעל

במניין הותיקין של הגאון רבי ניסים קרליץ, החליט לגשת
אליו ולבקש את ברכתו להצלחת הניתוח.

רבי ניסים שמע את הבקשה, ותמה: "למה אתה בא
אלי? ברכותי ספק יתקיימו וספק לא, ואילו רבך הגר"ש
דבליצקי שאתה רגיל אצלו, - הלא חז"ל מבטיחים שאדם
שמעולם לא נכשל בלשון הרע בפיו ובאוזניו - הקדוש
ברוך הוא חייב לכבד ברכה היוצאת מפה כזה!".

ואידך - פירושה הוא, זיל גמור.

(מקור: מוסף שב"ק דברים תשע"ח)

רבי שריה דבליצקי זצ"ל

נולד: ט"ז שבט תרפ"ו, ריגה שבבלטיה.

ארץ הקודש: עלה עם משפחתו ארצה בגיל 8.

מרבתיים: רבי דוד בהר"ן, רבי מרדכי שרעבי,
רבי עובדיה הדאיה, החזון איש ועוד.

סוד ה': למד את תורת הקבלה ממקובלי הספרדים

בירושלים, והתפרסם בידיעתו המופלגת בה.

הדרת פנים: נכדו הגר"ח ממוסר כי איש לא ידע

למה קיצץ בקזנו, אך משערים כי עשה זאת

כדי להיראות כאיש פשוט.

נפטר: כבן 92

השתתפותו בצרות ישראל היתה מיוחדת. אחד ממקורביו
ראהו פותח את העיתון ביום ראשון שלאחר הפיגוע ביישוב
חלמיש בליל שבת. רבי שריה הקריא לפניו את הכותרת ובה
דברי האלמנה הטרייה: "ביתני נחרב לעולם", ומרוב צער יוגון
התפרץ בבכי מר...

אל תספר לי. הגר"ש דבליצקי

רבי שריה סיים את ברכת המזון שלאחר "מלווה
מלכה", קם ממקומו לכיוון הסטנדר, ופתאום
צצה במוחו המחשבה כי גאון פלוני לא מתקשר
אליו מזה תקופה. מוזר, הלא הוא היה נוהג לטלפן מידי
פעם והיו משתעשעים בדברי תורה לזמן ארוך.

אם הוא לא מתקשר, אתקשר אליו אני.

הרים הרב דבליצקי את
הטלפון, חייג לידו הותיק
ופתח ב"שלום" ידידותי.

- "כן, מה רצונכם?"

- "מדבר שריה דבליצקי".

אולי הוא לא מזהה את הקול.

- "כן. ומה רצונכם?"

- כבר זמן רב שלא נדברנו

ולא פלפלנו בדברי תורה,

אומר רבי שריה. "לגבי

התוספות האחרון שהסתפקנו

בכוונתנו, מצאתי בביאור הגר"א

לסימן תרנ"א ששמע מדבריו

כמו הצד הראשון שהעלינו".

- "אהה".

רבי שריה הבין שכן שישו

לא מעוניין לדבר כעת וסיים

את השיחה בנעימות, אך היא

המשיכה להטרידו ולנקר במוחו: ידידי נראה פגוע ממני,

ואין לי מושג למה ומפני מה.

הוא ישב עוד מספר דקות וניסה להעביר במוחו את

השיחות האחרונות עם רעהו, ולא הצליח למצוא בהן

פגם, לא-כל-שכן פגיעה בכבודו או ברגשותיו.

בלית ברירה המשיך הרב דבליצקי בסדר יומו כשזכרו

ה"סכסוך" עם רעהו הגאון מסוכר על מחשבתו כענון.

לאחר שבוע וחצי, כשסיים הגר"ש את אחד משיעוריו

הרבים ניגש אליו אברך משומעי לקחו הקבועים, וסיפר

לו בהתרגשות כי ראה ספר פלוני עם הקדשה אישית

לרבי שריה דבליצקי, זה היה בביתו של...

רבי שריה עצר אותו בחדות: "אל תספר לי אצל מי

ראית את הספר, אינני רוצה לדעת מי זה היה".

האברך לא המשיך לספר, אך רבי שריה כבר הבין

הכל: הגאון שליט"א היה שולח לו את ספריו החדשים

בכל עת שהם יצאו לאור עם הקדשה לבבית, ורבי שריה

היה שולח לו את דמי הספר בצירוף הערות ופולפולים

בדבריו. נראה כי השליח שהספר נשלח עמו הפעם, לא

עמד בנסיון ושולח יד בספר עם ההקדשה המיוחדת...

הגאון פגוע ואינו מבין למה רבי שריה לא מגיב על מתנתו,

בעוד שרבי שריה עצמו לא ראה כלל שיצא חלק חדש!

רבי שריה ישב מהורהר וחשב על מוצא מן הסבר,

כשאחד ממקורביו ניגש אליו ושאל לפשר פניו הדאוגות.

"עומדים אנו כעת שבועות ספורים לפני ראש השנה,

ואינני יודע איך לפייס את גאון פלוני שיש לו תרעומת

עלי".

המקורב התמלא פליאה: יש למישהו תרעומת על

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקווה מפואר

ארזות כיד המלך

הכי קרוב לציון

LANDAU

לנדאו - הבית שלכם באומן

החיים בהלכה

בהכוננת הרה"ג ר' בצלאל נהרי שליט"א, דומ"צ קהילת זכרון ישעיהו - אלעד

שאלה:

האם מותר לגזור צפרניים בתשעת הימים?

תשובה: יש מתירים, יש אוסרים [בשבוע שחל בו תשעה באב], ויש אומרים שלכבוד שבת מותר.

הרחב דבר:

בכתוב ב"שולחן ערוך" (י"ד סי' שע"ח) שאָבָל רח"ל אסור לגזור צפרניים בכלי [- מספריים וכדומה] בחודש הראשון של האבלות.

ה"מגן אברהם" (סי' תקנ"א סק"א) מביא שיש הסוברים שכמו כן בשבוע שחל בו תשעה באב אסור לקצוץ צפרניים, והמגן אברהם דוחה זאת וסובר שמוותר. אמנם הט"ו (שם סק"ג) אכן מחמיר בכך בשבוע שחל בו תשעה באב.

[וגם לאשכנזים לא אסרו בכל תשעת הימים (קיצוטי"ע סי' קכ"ה ועוד, אמנם בפסקי תשובות הע' 122 מסתפק בכך), ולכן השבוע [ראש חודש אב] מותר לגזור צפרניים ביום שישי כי עדיין איננו נמצאים ב"שבוע שחל בו" (ועוד) "א שהשנה אין כלל דין 'שבוע שחל בו', כידוע). אגב: יש שאינם גוזזים צפרניים בכל ראש חודש, מצוואת רבי יהודה החסיד (משנ"ב סי' רס סק"ז)].

להלכה, דעת ה"אור לציון" (ח"ג פכ"ד ז) לאסור בכך, וכן פסק ה"בן איש חי" (ש"ר דברים סי"ג). ה"משנה ברורה" (סק"ב) כותב שנחלקו בכך האחרונים, וסיים שלכבוד שבת מותר, כלומר שגם בשבת הבאה [ח' באב] יהיה

מותר לקצוץ צפרניים, וכן פסק הבן איש חי (שם). אמנם ה"פסקי תשובות" (אות ט) מגביל את ההיתר בערב שבת - רק למי שנוהג לקצוץ בכל ערב שבת [אך ייתכן שהגבלה זו היא רק לשנה זו כשחל תשעה באב בשבת ממש, עיי"ש במקורות].

מאידך, ה"חיי אדם" (כלל קל"ג סי"ז) מתיר לקצוץ צפרניים גם שלא לכבוד שבת, וכן התיר ב"חזון עובדיה" [ובילקוט יוסף הביא שתי הדעות, וכתב מתשו' הגר"ע יוסף בכת"י שעכ"פ כשצפרניו גדולות יש להקל], וה"ערוך השולחן" (ס"ב) כתב שאנו נוהגים להקל מפאת ה"חציצה" בנטילת ידיים.

נציין עוד, שאף אבל מותר לקצוץ את צפרניו בשינוי, ואסור רק בכלי כגון מספרים או קוצץ-צפרניים, וכן מותר גם בעניינינו (אור לציון שם, וכן התיר הגרי"ש אלישיב בתורת המועדים אות מ"ה למי שמפריע לו).

לסיום נציין את דברי הבן איש חי (שם), שמי שציפורניו יוצאות מחוץ לבשר האצבע מותר לקצצם אפילו בשבוע-שחל-בו, מאחר ועל פי סוד חיוב גדול לחתוך אותן. והביאוהו ב"כף החיים" (סקמ"ט) ובפסקי תשובות (שם), והוסיף הכף החיים שאם יכול לקוצצם בשינוי וכדומה - שיעשה כן, וכנ"ל.

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

עוד גויה בעולם

הגויה הסכימה.

בלב כבד ניגשו החסידים אל הציון וערכו תפילה מיוחדת עבור הבת. לאחר התפילה, החל רבי מיכל לדבר אל רבו הקדוש: "רבי! אנו אנשיך ברוסיה, חיותנו האחת והיחידה היא ציון הקדוש, אשר גם יהודים בארץ-ישראל מקנאים בנו בגינו. והנה העלילו עלינו עלילה שפלה, המונעת מאיתנו גם את מקום חיינו זה. אנא, התחנן נא לפני אבינו שבשמים, שירפא את החולה ויסור הזעם מעלינו". ובהוסיפו נימה של ניצוח הוסיף: "הרי לקב"ה יש כל-כך הרבה גוים, ומה אם בעולמו תהיה עוד גויה אחת?!"

בפעם הבאה שרבי מיכל נסע לציון הקדוש יצאה הגויה לקראתו בשמחה גדולה, ואף הזמינה אותו להתכבד במשקה ובמזונות. התברר, כי הבת שהיתה מאושפזת בבית החולים, הבריאה לגמרי, ואף התחנתה זמן-מה לאחר מכן...

(מגזין "ניצוץ" תשרי תשע"ב)

להתכבד במשקה ובמזונות... רבי מיכל דורפמן זצ"ל באומן

קראת ראש השנה של אחת משנות הכ"פים, קומץ של חסידי ברסלב שהתגוררו בבית-המועצות להשתטח על הציון הקדוש בערב ראש השנה, אך זובידה, הגויה בעלת הבית, לא איפשרה להם להיכנס.

אחד החסידים הזדעק וצעק עליה דברים בוטים. לא עבר זמן רב, ובתה יצאה מדעתה ואושפזה בבית-חולים לחולי רוח בקיב, והקול יצא בין התושבים באומן כי החסידים המגיעים אל העיר כישפו אותה...

לשנה הבאה זובידה סירבה בתוקף לאפשר לחסידים להיכנס אל הציון. ניגש אליה הרה"ח רבי מיכל דורפמן זצ"ל (נפטר ה' באב תשס"ו), ואמר: "אם תרשי לנו הפעם להיכנס לחצר, נתפלל עבור ביתך והיא תתרפא."

פתגם השבוע

השבת היא לב החינוך היהודי

מתוך הספר 'פיקדון משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עמיא שליט"א נתן בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

בדרכו של רבה של ברסלב

עולמו, ורבי אהרן היה לאחד ממובחי תלמידי רבינו הקדוש, שהעיד על קדושתו: "הוא הלך לחופתו בכתנות נקיה".

בהשפעת רבינו נתמנה רבי אהרן לרב העיר ברסלב (ועל שמה הוא מכונה "רבי אהרן דער רב"), ופעם אחת התבטא רבינו: "אפילו לסוסים שהביאוהו לעיר ברסלב, עלינו להודות".

ידידות אמיצה שררה בינו ובין רבי נתן, בחיר תלמידי רבינו. עוד בתחילת התקרבות רבי נתן, אמר לו רבינו: "מעתה תקיים עשה לך רב" - אני אהיה לך לרב, וכשיבוא רבי אהרן יהיה הוא לך לחבר ותקיים בו 'וקנה לך חבר'". ואכן, תדיר היה רבי אהרן רגיל לכנות את רבי נתן: "חברי" ולאחר הסתלקות מוהרנ"ת זעק רבי אהרן ובכה: "חברי היקר! כל האוצרות של הרבי נותרו אצלך!"

לחלות פני מלך

כששלח רבינו פעם אחת את רבי נתן בשליחות מסוימת אל רבי אהרן, שאלו רבינו כאשר שב: "מה עושה אהרלה שלי?"

"ראיתיו ועיניו אדומות מבכי", השיב רבי נתן.

"עליו נאמר", נענה רבינו, "כיושב סתר לחלות פני מלך - מראה כהן. הפייטן, ברצותו לתאר את הכהן הגדול בשעתו הגדולה, משווה אותו לזה היושב בפניה נסתרת ושופך את לבו לפני בוראו".

מונה לרב על ידי רבינו הקדוש. העיר ברסלב

פעם גילה רבינו לרבי אהרן מברסלב כי יסתלק מן העולם בחודש אב. אי לכך, מדי שנה בשנה, בראש חודש אלול, נהג רבי אהרן לעשות סעודה גדולה; הן מובטח הוא שיחיה שנה נוספת!

בחודש תמוז תר"ה, השנה שבה הסתלק רבי נתן, נפל רבי אהרן מברסלב למשכב, קרא לבניו ואמר להם: "אומרים שאני גאון ולמדן, אי לכך מובן שבחרתי לי דרך חיים טובה ביותר, הלא היא התקרבותי לרבינו. את הדרך הטובה הזאת ברצוני להוריש לכם".

ביום א' לחודש אב שנת תר"ה, בהיותו בן שבעים שנה, נסתלק רבי אהרן לשמי מרומים ונטמן בברסלב. "פטירתו", אמרו אנ"ש, "נרמזה בתורה (במדבר ל"ג ל"ח): 'ועל אהרן... וימת שם... בחודש החמישי באחד לחודש' - - -

אחד מגדולי תלמידי רבינו הקדוש, שהשגובו חל יום היארצייט שלו, היה רבי אהרן מברסלב המכונה "רבי אהרן דער רב" (רבי אהרן - הרב). יהודי קדוש היה רבי אהרן, שבהמלצת רבינו הקדוש מונה להיות רבה של העיר ברסלב, ואותו הציע רבינו הקדוש לרבי נתן ז"ע שיקח אותו לחבר ובכך יקיים את הנאמר במשנה באבות "וקנה לך חבר".

"אצלי תחמם ידיים"

טרם התקרבותו לרבינו הקדוש היה רבי אהרן מגדולי תלמידי הרב הקדוש רבי אהרן מטיטקייב, רבה של קרסין. התקרבותו לרבינו הקדוש הייתה בעקבות מכתב שקיבל מדודו היושב בקמדיבקה, בו הוא מבקש ממנו לבוא ולפשר בין שני סוחרים שדין תורה מורכב נתגלע ביניהם. הוא נענה לבקשת דודו ונסע לעיר.

במקדיבקה, במרחק שלושה בתים מבית הדוד, שוכן רבינו הקדוש, רבי נחמן מברסלב, ורבי אהרן זוהר להתוודע אליו. בפגישתם הראשונה, היה זה בערב ראש חודש שבט, ראה רבינו שרבי אהרן רועד מקור, אמר לו בצחות: "אצלי תחמם את הידיים..." ומיד ביאר דבריו: "הכתוב אומר 'ויהי ידיו אמונה'; אצלי העיקר הוא אמונה".

במשך לילה שלם שוחח עימו רבינו, בין השאר נסבו דבריו על מידות טובות - "נקי כפיים ובר לבב" - הנדרשות מיושב על כסא הדיינות. רבי אהרן, שראה כי כל דברי רבינו נאמרים ברוח הקודש, קם ממקומו בהתפעלות ואמר: "רואה אני שאתם עוד תהיו רבי גדול. מבקש אני מכם אפוא, שבעולם הבא אזכה להבין את שיחות החולין שלכם!"

להודות אפילו לסוסים

בנסיעתו הקרובה עם אביו אל רבי אהרן מטיטקייב, שכבר בא בימים, אמר לו הצדיק: "רואה אני עליך שטעמת טעם חדש בעבודת ה'. ספר לי היכן?". שח לו רבי אהרן על הרבי הצעיר ממדבדיבקה היודע מחשבות כל הבאים אליו. הרים הצדיק עצמו מכיסאו ואמר: "ידעתי מכבר שבעל השגה הוא, כעת אני מבין שמעת בואו מארץ ישראל, השגותיו גבהו לאין שיעור!" והוסיף: "טוב לחסות בצל קדשו".

לא חלפו ימים רבים, רבי אהרן מטיטקייב נסתלק לבית

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א אצלכם בבית

